

tillæg. Det er mit Haab, at en saadan Beslutning ikke skal blive truffen af dette høje Ting.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Det er væsentlig det bestemte Spørgsmaal, der er rettet til mig, navnlig fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), delvis støttet af den sidste ærede Taler, der foranlediger mig til paa ny at gøre en Bemærkning. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds spurgte mig, om jeg vilde afgive den samme Erklæring overfor en eventuel Lønningslov for Lærere som den, der blev afgiven af Ministeren med Hensyn til Spørgsmaalet om Huslejetillæg. Jeg vil gerne dertil sige klart og bestemt: Nej! Jeg skal ikke bruge mange Ord til Motivering, men blot sige, at for saa vidt den Lønningslov, vi faa, maatte komme til at gaa i den Retning, jeg kortelig har skitseret og vedstaar, at jeg ønsker, ved jeg ikke, paa hvilken Maade man skulde kunne give en saadan Lov tilbagevirkende Kraft. Det kan være ret vanskeligt at paalægge Kommunerne at udrede Begyndelseslønninger for, jeg ved ikke hvor mange Aar tilbage, med et højere Beløb end tidligere. Og jeg ved heller ikke med Hensyn til Alderstillæg, hvis det skal falde paa et tidligere Tidspunkt, hvorledes det skulde arrangeres, saaledes at det fik tilbagevirkende Kraft. Det kan jeg i alt Fald ikke overse, og jeg vil ikke love mere, end jeg kan staa ved. Derfor siger jeg Nej.

Jeg skal dernæst gøre nogle enkelte Bemærkninger, da jeg har faaet Ordet, til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), som nu sidst talte. Det ærede Medlem mente ikke, at jeg var berettiget til at sige, at Ministeren ikke havde stillet sig afvisende under Konferencen i Finansudvalget overfor Spørgsmaalet om Dyrtidstillæg til Lærerne, for, sagde det ærede Medlem, han havde jo stillet sig fuldstændig afvisende til det foreliggende Forslag. Ja, men det er to forskellige Ting. Jeg har ikke kendt den højtærede Ministers Stilling overfor det foreliggende Forslag, før jeg hørte den her i Tinget, og det har jeg ikke kunnet indlade mig paa at omtale, og det var der heller ingen Anledning til. Jeg har kun omtalt Ministerens Stilling til et Dyrtidstillæg, og jeg kan i den Forbindelse sige, at det glæder mig, at jeg nu ogsaa har faaet Bekræftelse paa Rigtigheden af, hvad jeg sagde og før tillod mig at kalde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds til Vidne

paa. For det ærede Medlem for Ringsted sagde selv, at Ideen til det foreliggende Forslag var, som han udtrykte sig, undfanget i Finansudvalgets Plenarmøde under den Times Forhandling, som fandt Sted efter Konferencen, og som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds talte om. (Zahle: Formuleringen!) Nej, Ideen, Ideen. Den er undfanget, det skal det ærede Medlem ikke slippe bort fra . . .

Formanden: Jeg tror, det vilde være heldigt, om man vilde holde Finansudvalgets Forhandlinger udenfor Forhandlingerne her.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Det skal jeg saa ogsaa gøre. Det er tilstrækkelig godtgjort af de to ærede Medlemmer, at selve Ideen til Forslaget først er fremkommen bagefter.

Saa begyndte det ærede Medlem at tale om, at vi stadig væk fra Regeringens og Regeringspartiets Side henviste til, hvad der skulde ske næste Aar. Vi trak stadig Veksler paa næste Aar. Ja, jeg forstaar, at det ærede Medlem, som jo ogsaa for ikke saa lang Tid siden har trukket Veksler paa det næste Aar og er bleven bitterligt skuffet i saa Henseende, med en vis Forkærlighed dvæler ved det, der har bibragt ham selv saa mange bitre, saa mange sørgelige Skuffelser, og jeg tilgiver ham i Anledning af alle disse bitre Erfaringer, han har for, hvad det bringer at trække Veksler paa næste Aar, at han ogsaa tog fejl, da han kom ind paa, hvad jeg skulde have udtalt om Valgbogen. Jeg talte for Resten slet ikke om Valgbogen. Jeg talte om en Bog med to Spalter, og derom sagde det ærede Medlem, at Citaterne ikke vare rigtige, men jeg har ikke kendt nogen anden Bog end den, der har en vis Forbindelse med det ærede Medlem.

Formanden: Jeg tror ikke, det er heldigt at komme videre ind herpaa.

J. Nielsen: Naar det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) forsøgte i sin Tale at imødegaa mine Udtalelser, vilde jeg gerne anmode ham om at høre efter, hvad jeg har sagt, og ikke lægge mig andre Ord i Munden og saa kile paa dem, for saa er det en let Sag at imødegaa en. Han sagde, at jeg skulde have udtalt, at det her foreliggende Forslag var født i Dølgemaal. Jeg udtalte tværtimod, at jeg ikke vilde sige, det var født i Dølgemaal, men at det var undfanget og født i Utide, og at det